

ἡ ἐπὶ τέλους εἰργάσθη τρόπον τινὰ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας—ἔ-
στω καὶ ὑπὲρ τῆς μικρᾶς γενεθλίας του χώρας—καὶ δὲν εἶνε
ἀναίσθητον καὶ μηδαμινόν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῖου οἱ Χρι-
στοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῆς χθὲς ἔτι μετροῦνται ἀνὰ ἑκατοντάδας,
τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον μετὰ ἐξήκοντα ἑτῶν βίον ἐλεύθερον λη-
σμονεῖ σχεδὸν τοὺς σωτήρας καὶ ἐλευθερωτάς αὐτοὺς καὶ οὐδ'
ἔνα λίθον ἔστησεν ἀκόμη εἰς ἀνάμνησιν ἂν ὅχι τῶν ἀνθρώ-
πων ἐκείνων, ἀλλὰ τοῦ γεγονότος!

Τὸ ἱσχνὸν βαλάντιον ἐνὸς ποιητοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ μνήμη
ἀπομένει σήμερον παρ' ἡμῖν, ὡς ἡ τοῦ 'Αλεξάνδρου παρ' Ἰτα-
λοῖς, διότι ὑπῆρξεν ἀγαθὸς πατριώτης, ἀνέλαθεν ἐν μηκί-
σταις ἀναλογίαις τὴν δαπάνην πρὸς ἀνέγερσιν ἡρώου ὅπερ
τὸ παχὺ βαλάντιον ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔπρεπε ἀπὸ
πολλοῦ νὰ ἔχη ἀνεγείρει· καὶ ἀγνωστὸν ἂν σώζεται εἰσέτι, ἐκεῖ
παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ πενιχρὰ ἐκείνη στήλη, εἰς μαρ-
τυρίαν τῆς Ρωμαϊκῆς ἀθλιότητος.

'Αλλ' ἐπ'ἀνέρχομαι ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα ἡ ἀντίδρασις ἀπὸ τοῦ
Βατικανοῦ μέχρι τῶν ἐσχάτων ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας φαί-
νεται ἐπιρρινωμένη καθ' ἑκάστην. Ἐν Ρώμῃ συνέρχονται οἱ
'Ἰησουῖται ὑπὸ τὸ πρόσχημα προσκυνήματος τῶν Ἰταλῶν ἱε-
ρέων εἰς τὸν Πάππαν — ὅπως ἐκλέξωσι τὸν διάδοχον τοῦ
ἀρχηγοῦ των φθάντος ἤδη τὰ ἔσχατα ὅρια τῆς ἡλικίας,
ἥτις ἔξεστι τῷ ἀνθρώπῳ· οἱ αὐτοὶ Ἰησουῖται καταλαμβάνου-
σι καὶ πάλιν τὴν Νεάπολιν καὶ πληρόντο ὑπὸ τῆς
Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Δεπρέτη, ἀσπασθεῖσα ἡ-
ναφανδὸν τὸ πρόγραμμα τῶν Μετριοφρόνων ἐπιτίθεται βιαιο-
τέρα κατὰ τῶν ριζοσπαστῶν—ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς καθολι-
κοὺς διαδηλώσεις ἐν Ρώμῃ μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ
Πάππα-βασιλέως καὶ Καθολικᾶ Συνέδρια ἐν Νεαπόλει, ὧν
προεδρεῖ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Νεαπό-
λεως, καὶ ἔνθα λαμβάνονται μέσα ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῆς
κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάππα!

'Αλλὰ καὶ οἱ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ φιλελεύθεροὶ δὲν ἀδρα-
νοῦσιν. Οἱ μὲν πρῶτοι διὰ τοῦ ἐν Βονωνίᾳ σχηματισθέντος
δημοκρατικοῦ Κομητάτου, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῶν βου-
λευτῶν Μπόβιο, Καβαλλότη καὶ Κόστα, συνενοῦσι τὰς δυ-
νάμεις τῆς Ἰταλικῆς δημοκρατίας. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τοῦ μη
προσχωρήσαντος τῇ κυβερνήσει τοῦ Δεπρέτη κόμματος τῶν
φιλελευθέρων, ἡ τῆς καθαρᾶς Ἀριστερᾶς, συνέρχονται ἐν Ρώ-
μῃ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὅπως
συμπήξωσι τὰς βάσεις τοῦ κόμματος διὰ τὴν ἐπικειμένην
κοινοβουλευτικὴν ἐνέργειαν. Πρὸς τοῦτο ἰδρύουσιν ἐφημερίδα
διὰ κεφαλαίων 150 χιλιάδων φράγκων, συλλεχθέντων ἐπὶ
τούτῳ μεταξὺ τῶν χιλιελευθέρων. Οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοί εἰσιν ὁ
Καϊρόλης, ὁ Ζαναρδέλλης, ὁ Βακκαρίνης, ὁ Φικότερας καὶ ὁ
Κρίσπης. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ ἀγὼν προμηνύεται μέγας.

Ἀ propos τῶν Γερμανῶν ἐπιτίμων συνταγματάρχων. Ἄ-
νέγων χθὲς ἐν τινὶ ἐφημερίδι ὅτι καὶ ὁ ἡμέτερος Γεώργιος
ὠνομάσθη συνταγματάρχης Αὐστριακὸς ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Αὐ-
κρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος. Εἶνε μὲν ὁδὸ βλέ-
πετε· οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας τοὺς
βασιλεῖς *συμμάχους* των τοὺς θέλουν καὶ *συνταγματάρχας*
των. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ἐκφράζει ἐν ἐπιλόγῳ τὴν ἀμφιβο-
λίαν τῆς μήπως καὶ νεωτάτη τις παρισινή μὲν γέννηται
εὐθὺς ἀσπαστὴ ἐν Ἑλλάδι, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Γερμανοαυ-
στριακοὺς συνταγματάρχας. Ἄλλ' ἂς μὴ τὸ πιστεύσωμεν
ἐννοῶ νὰ μὴ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Γεώργιος, ὁ βασιλεὺς τῶν
'Ελλήνων, ἀπεδέξατο τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐ-
στρίας προσενηχθεῖσαν τιμὴν (;) Καθὼς μάλιστα δὲν ποθεῖ-

ται περὶ συμμάχου· ἀλλ' οὐδὲ περὶ φίλου· τί λέγετε σεῖς
αὐτοῦ;

A. Γ. Η.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αὔριον καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Κ.
'Ιεροκλέους καὶ λόγος. Ἡ συνάθροισις γενήσεται ἀπὸ τῆς
Πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τὴν 2 1)2 μ. μ.

Ἄν πρέπει νὰ ἀκούσωμεν ἐπιθάτην ἐκ Σύρου, λίαν ἀμε-
ρόληπτον, ὁ ἔρατεινός ἐν Μαρτῇ πρέσβυς μας δὲν μπορεῖ
νὰ ξαναπατήσῃ ἐν Σύρῳ. Ἡ καταβολὴ ἐναντίον του εἶνε φο-
βερά. Εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀναβαίνει ἡ ζημία τῶν ἐκ τῆς
Κωπαΐδος διὰ Σκουλοῦδῃ ζημιωθέντων. Καὶ ὅταν ἐνθυμοῦν-
ται μὲ τί τρόπον τοὺς τῆς ἔδιδεν, εἶνε διὰ νὰ σκάσουν.—Νὰ,
πόσαις θέλεις, 100 ; Δὲν μπορῶ, καὶ μὲν, νὰ πενήνηται· ἀλλὰ
μὴ πῆς κανενὸς πὼς σῶδωσα μετοχαῖς.

Ἡ κυβερνήσις ἐζήτησε διὰ τοῦ Νομάρχου νὰ προκαλέσῃ
συνδρομὰς ἐν Σύρῳ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐν
Τσεσμέ. Ἄλλ' ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ μεγαλοχιῶτες τῆς Σύρου
ἠρνήθησαν, διότι... ἡ Χίος δὲν ἔπαθε τίποτε. Ἡ κυβερνή-
σις τηλεγραφικῶς ἐστηλίτευσε τὸν ἐπαρχιωτισμὸν αὐτὸν τὸν
ὅλως ἐγωϊστικὸν καὶ εἰρωνικώτατα διέταξε τὸν Νομάρχην
νὰ συλλεχθῶσιν συνδρομαὶ ἀπὸ μὴ Χίους.

Σπουδαία ληστοπραξία ἔλαβε χώραν περὶ τὰ τέλη παρελ-
θόντος Ἰουλίου εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ζαγορίου Τρεστένικου τῶν
'Ιωνανίων· δέκα ὀκτὼ λησταί, ὧν ἡγεῖτο ὁ λήσταρχος Ἀ-
ποστόλης εἰσβαλόντες εἰς τὸ χωρίον, προσῆλθον εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ εὐπορωτέρου τῶν κατοίκων ὃν προσεκάλεσαν ν' ἀ-
νοῖξῃ αὐτοῖς τὴν θύραν· ἐκεῖνου δὲ ἀντιστάντος καὶ πυροβο-
λήσαντος μάλιστα, οἱ λησταὶ ἠθέλησαν νὰ ἐμπρήσωσι τὴν οἰ-
κίαν διὰ πετρελαίου. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ἤνοιξεν αὐτοῖς
τὴν θύραν, οἱ δὲ λησταὶ εἰσελθόντες καὶ πυροβολήσαντες ἐ-
πλήρωσαν καιρίως τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ
μεθ' ὃ παραλαβόντες ἐξ αἰχμαλώτους ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰ-
κογενείας ἀπῆλθον καὶ ἤδη ζητοῦσι λύτρα δύο χιλ. λιρών.

Γαργαλιάνοι. Ἀτμόπλοιον μὲ σημαίαν ἰταλικὴν πα-
ραλαβὸν 160,000 λίτρας σταριδοκαρποῦ ἀναχωρεῖ διὰ Τερ-
γέστην.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν σκέψιν τῆς *Μακεδονίας*, ζη-
τούσης παρὰ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν κκ. Χοῖδᾶ καὶ Σκου-
ζὲ νὰ δημοσιεύσωσι τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα. Ὁ-
φείλουσιν ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων των νὰ μὴ φανῶσιν ὅστε-
ροντες τοῦ τρίτου αὐτῶν συνυποψηφίου, καὶ νὰ καταστή-
σωσι γνωστὸν ἐπὶ τίνι τέλος σκοπῷ ταὺς ἐνοχλοῦσι ζητοῦν-
τες τὰς ψήφους των.

Αὔριον ἐνεργεῖται ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ ἐν τῷ Δήμῳ Δι-
στομίων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας εἰς τὸ β'. ἀκυρωθὲν ἐκλο-
γικὸν τμήμα.

Ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ κ. Νομάρχης κατῆλθε σήμερον εἰς Πειραιᾶ πρὸς εὔρεσιν καταλλήλου μέρους ἐφ' οὗ ἀναγερεθῆσεται μεγάλη ἀποθήκη εὐφλέκτων ὑλῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πόλεως.

Ἐνεκα τῆς τελευταίας βροχῆς μεγάλη ζημία ἐπηνέχθη ἐπὶ τῆς ἀλυκῆς Θεμετισίας.

Σήμερον διεξάγεται ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις Σκουζέ καὶ Δεμερτζή ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις δημοσιευθήσεται μετὰ πεντεκαίδεκα περίπου ἡμέρας.

Καὶ αἱ γυναῖκες ἀγρίεψαν. Ἡ ἐν Πλάκᾳ Ἀσπασία Κολάρου ἐπυροδόγησε κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας της Μιχαήλ Μ. Διαμαντοπούλου, ξυλεμποδόν, ὅστις ἐζήτει νὰ ἐξώσῃ αὐτὴν τῆς οἰκίας της. Προσέχετε, κύριοι ἰδιοκτῆται!

Τὴν 23 παρελθόντος μηνὸς ἐν Καλάμαις ὁ Δ. Πετρόπουλος ἐρίσας πρὸς τὸν Θ. Σ. Δημητρόπουλον ἔνεκα τῆς εἰσόδου τοῦ ποιμνίου του εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ τὸν ἐτραυμάτισε λίαν ἐπικινδύνως κατὰ τὸν δεξιὸν μῆρον.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι τὰ ἐν Νιγρίτῃ σχολεῖα λειτουργοῦσι ἤδη τακτικῶς. Ὁ διεθυντὴς αὐτῶν ἂν καὶ ἄργα ἀλλ' ἔφθασε τέλος περὶ δύνοντα ἥλιον τῆς 23 παρελθόντος μηνός. Πρὸ παντός χαίρομεν, διότι ἡ διεύθυνσις τοῦ Παρθενωγωγείου καὶ Νηπιαγωγείου ἀνετέθη εἰς τὴν πεπειραμένην καὶ φιλόπονον ἀπόφοιτον τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου τῶν θηλέων δεσποινίδα Μαρίαν Δρίτσιου. Δὲν εἶνε αὕτη πρώτη ἡ ἐκ τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου διδασκάλισσα. Ἡ Καβάλλα, ἡ Θάσος, ἡ Ἀλιστράτη, τὸ Μελένικον, ἡ Τζουμαγιά καὶ ἄλλαι κομποπόλεις ἀπὸ πολλοῦ ἔχουσι παραδεδομένην τὴν θήλειαν νεολαίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀποφοίτων τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου, ἐν ᾧ μορφοῦνται λίαν δεξιῶς. Συνιστῶμεν εἰς πάσας τὰς διδασκάλισσας ταύτας ὡς καὶ εἰς τοὺς διδασκαλιστάς ὅπως λαμβάνωσι κατὰλληλα Γερμανικὰ παιδαγωγικὰ περιοδικὰ.

Καταντᾷ ἀπίστευτος ἡ κατάστασις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μάλιστα εἰς τινὰς κομποπόλεις αὐτῆς οὐχὶ πλέον ἐκ τῶν ἰδιωτῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν διοικητῶν. Ἀκουσὺν λοιπὸν, κ. Δοκέ! Ἐν Σιατίστῃ, ἥτις ὑπάγεται ὑπὸ τὴν προξενικὴν σου δικαιοδοσίαν, ὁ μουδὴρ ἡ-νάγκασε πιλοφοροῦντας νὰ φεσοφορήσωσι, πρέβη δὲ τέλος εἰς τόσην αὐδάδειαν καὶ ἀπολυταρχίαν, ὥστε ἡνάγκασε χριστιανοὺς νὰ σύρωσιν ἄμαξαν φέρουσαν χαρέμια διὰ δυσβάτου τινὸς μέρους. Καὶ ἔπειτα ἡ «Βακὴτ» κατηγορεῖ τοὺς Ἕλληνας ὡς κακῶς μεταχειριζομένους τοὺς συμπολίτας ὀθωμανοὺς, ἐν ᾧ ἡμεῖς τόσον κοσμοπολιτικοὶ καὶ ἄκακοι ἤμεθα, ὥστε ἀνεχόμεθα φεσοφόρους ὀθωμανοὺς ἀκροατὰς καὶ ἐν τοῖς ἐδωλοῖς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Τετράς μακεδονικῇ, ἐπιβᾶσα τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐπὶ τῆς «Μακεδονίας», ἀπῆλθε διὰ Καλαμακίου εἰς Κόρινθον, ἥς τὸ νεκροταφεῖον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐχορήγησε ψυχρὰν κατοι-

κίαν εἰς δύο νεαροὺς Μακεδόνας· ὧν ὁ μὲν εἰς, Ἀντωνιάδης ὀνομαζόμενος, ἠτοκτόνησε κατὰ τὸ παρελθὸν Πάσχα, ὁ δὲ ἕτερος, Ἀπόστολος Ἀλεξιάδης, ἐργαζόμενος ὡς μηχανικὸς ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ καὶ προσβληθεὶς ἐξ ὑπερτροφίας, ἀπέθανε πρὸ τινος. Οἱ μεταθάντες ἐκεῖ Μακεδόνες σπείσαντες φιλικὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ κρύου χώματος, ὑφ' ὃ ἐξαφανίζονται οἱ ἀτυχεῖς Μακεδόνες, καὶ ἀφιερῶσαντες ἀνθίνους στεφάνους εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην αὐτῶν, ἐπανῆλθον αὐθημερὸν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ἡ Κόρινθος δὲν πρέπει νὰ ᾔηε τόσῳ σκληρᾷ, ὥστε νὰ ἔλκῃ πρὸς τὸ νεκροταφεῖον αὐτῆς τοὺς ἀκμαίους γόνους τῆς Μακεδονίας, ὧν αὐτὴ ἔχει σπουδαίαν ἀνάγκην.

Χθὲς, ὥρα 10 π. μ. ἤρξατο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ τερπνοῦ μαθήματος τῆς Βοτανικῆς ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ σφριγῶντος ἀκροατηρίου ὁ εὐρυμαθὴς, εὐστροφὸς καὶ γλυκὺς καθηγητὴς κ. Ἀφεντούλης. Ἡ πρώτη ἀγόρευσις ἦτο τρόπον τινὰ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ποικίλον καὶ ἀχανὲς τοῦτο μάθημα, οὗ τινος τὴν διδασκαλίαν ἀναλαμβάνει ἤδη ὁ κ. Ἀφεντούλης μετ' ἐπανελημμένων προτάσεων καὶ προτροπᾶς τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πρυτανείας. Ἐν ἀρχῇ ὁ σοφὸς καθηγητὴς κατέδειξε τὴν διαφορὰν τῶν ἀνοργάνων καὶ ὀργανικῶν πλασμάτων, μεταβάς δὲ ἔπειτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φυτῶν ἐξέλιξε διὰ γλώσσης τερπνοτάτης καὶ ποιικιλίας παραδειγμάτων τὴν μεγίστην χρησιμότητα, ἣν παρέχει ἐν τῇ λειτουργίᾳ καὶ διατηρήσει τῶν ὀργανικῶν ἐμφύχων ὄντων τὸ βασιλεῖον τῶν φυτῶν. Ἐὰν τὰ φυτὰ στερεῶνται πλεονεκτήματα, ἅτινα ἔχουσι τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὰ φυτὰ ὑπερτεροῦσι τῶν φυτῶν κατ' ἄλλα. Ἐνῷ τῶν ζώων ἡ τοῦ βίου διάρκεια εἶνε πολλάκις μηδαμινὴ, τὰ φυτὰ ζῶσι βίον πολυχρονιώτατον καὶ ἀκμάζουσι πολλάκις καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ γήρᾳ. Ζῇ παρὰ τὸν Γάγγην καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ συκῇ, ὑφ' ἣν ἐκάθισεν ὁ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ναύαρχος Νέαρχος. Ἐν δὲ τῷ Μεξικῷ εὐρέθησαν δένδρα, ὧν ἡ ἡλικία ὑπερβαίνει τὰ ἐξακισχίλια ἔτη ἢ καὶ πλείονα κατ' ἄλλους ἢ καὶ εἶνε προκατακλυσμιαία.

Εἶνε δὲ πασιδηλὸς ἡ ἀναστροφή τῶν ζώων πρὸς τὰ φυτὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συντηρήσεως τῶν πρώτων ἀπὸ τῶν δευτέρων. Ὁ Ὁραιοστὸς ἐκλεψε τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ἵνα φέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν τὸ ἐκρυσεν ἐν καλάμῳ. Ἐκαστος δὲ νοεῖ τί σημαίνει ἡ ἀλληγορία αὕτη. Τὸ πτηνὸν ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων πλέκει τὴν φωλεάν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀνθρωπὸς ἐπὶ κορμῶν δένδρων διεπέρασε τὸν ἀτρύγητον πόντον. Καὶ ποῦ δὲν χρησιμεύουσι τὰ φυτὰ; Καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἔχομεν ἀνάγκην τῶν φυτῶν! Τὸν νεκρὸν δὲν κοσμοῦσι στέφανοι ἀνθίνου; Ἐκ δὲ τῶν ἐπαγγελμάτων οὐδὲν τὸ τερπνότερον τῆς γεωργίας. Τῶν φυτῶν τὴν φύσιν ἡναγκάσθησαν νὰ ἐξερευνήσωσιν ἐν πρώτοις ἐκ τῶν ἀρχαίων οἱ ἱατροὶ ἔνεκα τῆς παρασκευῆς φαρμάκων. Ἐκ τῶν νεωτέρων δὲ ὁ Σουηδὸς ἱατρὸς Λινναῖος, ὁ Ἰουσσειὺς καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοὺς. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ συγκινήσεως δηλώσας ὁ κ. Ἀφεντούλης ὅτι τὸ μάθημα τῆς Βοτανικῆς ἀγαπήσας ἐκ νεότητος καὶ περιπαθέστατα ἐν αὐτῷ ἐντρυφήσας μέλλει νὰ διδάξῃ αὐτὸ ἡδὴ τὴν ἡλικίαν ἐξηκοντούτης, θὰ θεωρήσῃ δὲ ἑαυτὸν εὐτυχῇ ἐὰν δυνηθῇ νὰ συγχορεύσῃ μετὰ τῶν νεαρῶν ἀκροατῶν αὐτοῦ, ὡς ὁ Σωκράτης γέρων ἐμάνθανε τὸν χορόν. Τὸ τέλος τῆς γλυκυτάτης ταύτης εἰς τὴν Βοτανικὴν εἰσαγωγῆς ἐκάλυψαν ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ δικαίως· διότι ἡ χάρις, ἡ ζωηρότης, ἡ προθυμία καὶ ἡ ἐμβρίθεια, μεθ' ὧν ὁ κ. Ἀφεντούλης διεξάγει τὰς πα-

ραδόσεις αὐτοῦ, εἶνε ἀνώτεροι πάσης περιγραφῆς καὶ προσδοκίας.

Ἀνέκαθεν ὑπεστηρίζαμεν ὅτι ἴνα ἡ Ἑλλάς ἀναπτυχθῇ καὶ προαχθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς καὶ τὴν ἐξωτερικὴν εὐημερίαν, ἔδει οἱ νεαροὶ υἱοὶ τῆς νὰ ἐπιδοθῶσι μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν αἵτινες τὴν βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν ἀφορῶσαι, χρησιμεύουσι πρὸς πολυπλασιασμόν οὐ μόνον τῶν ὑλικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἡθικῶν κεφαλαίων, ἐν τῷ ὅταν μάλιστα οὗτος εὐρίσκεται ἐν νηπιώδει ἔτι ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην καταστάσει, καὶ τοὶ ἀφρονίαν ζωτικῶν χυμῶν ἐνέχοντι. Συνεπῶς μετὰ προτοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος μεγίστου ἀκολουθοῦμεν τὰ βήματα αὐτὰ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας ἡ νεολαία μας ποιεῖ, καὶ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν ἣν μᾶς ἐμποιοῦσιν αἱ ἐκ Παρισίων, Ἀγγλίας καὶ ἄλλων μερῶν ὅπου διάφοροι Ἑλληνες σπουδάζουσι τὴν βιομηχανίαν καὶ γεωπονίαν εἰδήσεις περὶ τῆς εὐδωσέως τῶν εἰς ταύτας. Οὕτω μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ἀρκετὰ μεμορφωμένοι νέοι καλῶς κατηρτισμένοι ἐν ταῖς ἐνταῦθα σπουδαῖς τῶν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, μετ' εὐδοκίμων εἰσηγηρίων ἐξετάσεις, πλείστων ὄντων τῶν διαγωνιζομένων, ἐγένοντο δεκτοὶ ἐσχάτως ὡς μαθηταὶ τῆς ἐν Παρισίοις διακεκριμένης Σχολῆς τῶν Γεφυριδοποιῶν (Ecole des Ponts et Chaussees) — Μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων ἀναφέρομεν τοὺς καλοὺς νέους κ. κ. Περικλῆν Δαμιανὸν τῆς γνωστῆς ἀγαπητῆς οἰκογενείας, τοῦ σεβαστοῦ τῆς ἀνατομίας καθηγητοῦ. Ἰγγλέσσην καὶ Γεωργιάδην. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουσιν ἐξακολουθήσει πρὸς τὸ συμφέρον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τὴν σπουδὴν τῆς μηχανικῆς, κλάδου χρησιμωτάτου τῇ Ἑλλάδι καὶ λίαν χαλαινόντος — τοὺς ἀναμένομεν τελείους.

Ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Λυκαβητοῦ, ὑπὸ τὰ πα-

ράθουρα τῆς Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀντελήφθημεν φρικτὸν θεάματος. Εἶδομεν ἀτυχῇ γέροντα, ὁ ὑποῖος κατακείμενος χαμαὶ, ὦ ! ἂν μπορεῖτε μὴ φρίξετε ! ἐκαθάριζε μεγάλῃ τῆς κοιλίας του πληγὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας σπληνίας δυσώδεις ὡς ἀπὸ χαίνοντος τάφου σκώληκες ἐξήρχοντο. Καὶ ἦτο τὸ θέαμα ἀπαίσιον, φρικτὸν, διαρκέσαν μέχρι τῆς ἐλεύσεως ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, ὅστις παραλαβὼν τὸν ἀτυχῇ γέροντα τὸν μετέφερεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐν τῇ θέσει Ἑλίτσα τοῦ χωρίου Ἀνω Φαναρίου τῆς Ἀργολίδος, τὴν 3 τρέχοντος ὁ Α. Μπάκας ἐφόρνευσε δι' ὅπλου τὸν Κ. Τζάθαν· οἱ λόγοι εἰσὶν εἰσέτι ἀγνώστοι.

Ἐπιβάται τῆς Χίου ἀπὸ Σύρου εἰς Ἀνδρον παραπονοῦνται πικρῶς διότι τοὺς ἐβγάλε εἰς τὸν Χαλκολιμένα, καὶ ὅχι ὅπου συνήθως προσορμίζεται ἕνεκα κακοκαιρίας ὅπου ἐπὶ 36 ὥρας ἔμεναν ἐκτεθειμένοι εἰς βροχὴν, κλπ. Ἀλλ' ἂν τοὺς ἐπνιγε διὰ νὰ τοὺς πάγῃ εἰς τὸν λιμένα, τότε ποῦ θὰ ἔκαμνον τὰ παράπονά των;

— Ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὁ ἐν Σέρραις Ἕλλην πρόξενος κ. Ναπολέων Μπέτσος.

— Ἄλλος Μακεδὼν φιλόπατρις καὶ εὐφύεστατος, ὁ χαριέστατος κ. Γεώργιος Σωτηριάδης, γνωστὸς ἐνταῦθα καὶ ἐν Σέρραις, ἀποπερατῶν κατ' αὐτὰς τὰς Ἀκαδημαϊκὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐπανακάμπτει εἰς τὴν φίλιν πατρίδα μετὰ πενταετῇ ἀπουσίᾳ, καθ' ἣν ἐνησχολήθη ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, περὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας καὶ παιδαγωγικῆς. Ἐχομεν ἐλπίδα ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἰσχυρὸς μαχητὴς θὰ προτιμήσῃ νὰ ἐργασθῇ ἐν τῇ φίλῃ Μακεδονίᾳ.

21 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 21

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 586)

Καὶ ἀναίσθητοι εἰς τὰς καλλονὰς τῆς ἑορτῆς, κωφοὶ εἰς τὰς φωνὰς τῶν αὐδῶν, εἰς τὸν ἦχον τῶν ὀργάνων τῆς ὀρχήστρας, ἔμενον ἐκεῖ ὑπὸ τὸ βάρος πνιγηρᾶς ἀτμοσφαίρας, ριπτοντες ἐπὶ τῆς τραπέζης χρήματα.

Μηχανικῶς ὁ δούξ εἶχε φθάσει εἰς τὰ δωμάτια τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἐπεριπάτει ἀσκόπως. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν λοιπὸν ἡ εἰμαρμένη τὸν ὠδήγει μετὰ τόσας ὥρας ἀποφάσεις εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς τραπέζης; Ὁ μπαρκαδόρος ἔλεγε :

Κύριοι δρίστε. Ὁ Γάστων ἐξάγων χιλιόφραγκον γραμμάτιον ἐκ τῆς νομισματοθήκης του, τὸ ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐκέρδισε. Ἀφῆκε νὰ τοῦ διαφύγῃ ἓνα Μπᾶ ! πλήρες ἐκπλήξεως. Εἶχεν ἀπομάθει τὴν ἐπιτυχίαν. Ἦτο περίεργος νὰ ἴδῃ ἂν ἡ τύχη του θὰ ἐπέμενεν. Ἐκάθησε.

Τὴν αὐτὴν στιγμήν ὁ Μουλινὲ εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἦτο δὲ ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν εἰσῆρχετο. Ἀπηχθάνετο, κατ' ἀρχὴν, τὰ παιγνίδια τὰ λεγόμενα τυχερά. Ἦθελε νὰ διορθώσῃ τὴν τύχην διὰ τῆς τέχνης. Ἐπαιζεν εὐχαρίστως ζατρίκιον. Δὲν ἤξευρεν ὅμως βίστ. Ἐν τούτοις ἐπλησίασε καὶ βλέπων ὅτι ὁ Γάστων ἄφινε τὰ ἑκατὸν λουδοβικικά του ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀπέθηκε σοβαρῶς δέκα φράγκα πλησίον τῶν χρημάτων τοῦ δουκός. Προφανῶς ὁ Μουλινὲ ἤθελε νὰ ἐπιβλέπῃ τὸν Βλιγνύ. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ μὴ φανῇ ἀδιάκριτος, ἡγόραζε τὸ δικαίωμα αὐτοπαίζων. Ὁ Μουλινὲ ἦτο ἄνθρωπος τῶν ἐπωφελῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ παρτίδα ἐξηκολούθει, ἀλλ' ἡ τύχη εἶχε μεταβληθῇ. Φαίνεται ὅτι τὰ δέκα φράγκα τοῦ ἐναρέτου βιομηχανοῦ εἶχον διαλύσει τὴν γοητείαν. Ὁ Βλιγνύ ὡχρία καταληφθεὶς καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πάθους του, ἐπαιζε μανιωδῶς καὶ τὰ τελευταῖά του τραπεζογραμμάτια. Ὁ Μουλινὲ, περιφρονῶν τὰ κέρδη, ἐξηκολούθει νὰ παίξῃ μετὰ τὰ δέκα φράγκα του.

Ὅταν, κατὰ τὰ ἐξημερώματα, ἡ παρτίδα ἐτελείωσε δι' ἑλλειψιν παικτῶν, ὁ δούξ ἔχανε τεσσαράκοντα χιλιάδας

ΧΡΟΝΙΚΑ ΒΩΛΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βώλος, 5 8βρίου.

Ἐπὶ τριήμερον ἤδη διατελοῦμεν ἐν πραγματικῷ ἀποκλεισμῷ. Βροχὴ συνεχῆς, καθ' ὅλον τὸ Πῆλιον, κατέκλυσε τὴν πόλιν τοῦ Βώλου ἱκανῶς ἐλ ταύτης παθοῦσαν. Ἡ συγκοινωνία ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ταύτης πρὸς τοὺς ἔξω, ἐφ' ἡμέρας ὅλας τέλεον διεκόπη.

Οἰκίαι καὶ καταστήματα ἐπλημύρηνσαν ὑδάτων. Αἱ ἐργασίαι ἔπασαν. Ἡ τοῦ μεγάλου στρατῶνος πλᾶτεια, καὶ ἡ τοῦ τελωνείου μετεβλήθησαν εἰς ἀληθὴ λίμνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡδύνατο κάλλιστα νὰ πλεύσῃ λέμβος. Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης ὁδοῦ γέφυρα, ἀδιάβατος ὅπως διέλθῃ τις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῆς ὁδοῦ μέρος ἢ κυριολεκτικώτερον ὅπως διαπορθμευθῇ τις ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἀπότισιν ἀμοιβῆς ἐκ λεπτῶν πεντεκαίδεκα, ἥτοι εἰς ἀχθοφορικὸν δικαίωμα τῆς δι' ἀθιγγανικοῦ ὤμου διαβάσεως τῶν σχηματισθέντων ποταμῶν. Καὶ οὕτω ὁ ἀτυχὴς ἄνθρωπος ἐπὶ στιγμὴν, καὶ ἄκων, μετεβάλλετο εἰς ἄχθος. Ἀγέλη δὲ βοῶν παρασυρθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἀπωλέσθη. Ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἀκριβῶς εἰπεῖν, τὸ κρέας ἐγάθη καθ' ὅλην τὴν δευτέραν, τῶν κρεοπωλῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐξέλθωσι τῶν κρεώπωλῶν. Ἡ ἐν γένει δ' ὕψις τῆς πόλεως ἦν ἀληθῶς ἀπελπισ, ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μέχρι τοῦ μεγαλειότερου, καταγινόμενου εἰς τὴν ἀποβολὴν τῶν ὑδάτων, ἰδίως ἐκ τῶν ὑπογείων, καὶ τῶν ἰσογείων ἐμπορικῶν καταστημάτων. Αἱ ὁδοὶ καὶ σήμερον ἔτι εἶνε ἀδιάβατοι. Ἀγνωστον δ' ἂν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Λαρίσσης ἔμεινεν ἀβλαβής. Ὡς ἐλπίζομεν ὅτι τοιαύτην θεομηνίαν ἀληθῶς, δὲν θέλομεν λάβει τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν αὖθις, διότι τότε δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ τῶν μέτρων τῆς ἰδίας ἡμῶν σωτηρίας.

Ἐν τούτοις τὸ ὄμμα ἡμῶν ἐκτείνοντες εἰς τὴν ἐν γένει

τῆς πόλεως κατάστασιν, καὶ ποικίλως αὐτὴν ἐξετάζοντες, ἥκιστα εὐρίσκομεν ἀνταποκρινόμενην τὴν πρώτῃν βεβαίως ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν πόλιν, εἰς τὰς προόδους, ἰδίᾳ δ' εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς, ἐν ἣ ζῶμεν. Βεβαίως οὔτε δίκαιον οὔτε λογικὸν εἶνε ν' ἀξιῶσιν τις, οὕτω βραχέως, τὴν ἀναμόρφωσιν μιᾶς πόλεως, ἐν ἣ μέχρι τῆς χθὲς ἔτι ἐδέσποζον οἱ τούρκοι.

Ἄλλ' οὔτε ἀδύνατος οὔτε χαλεπὴ ἐξ ἄλλου εἶναι, ἡ τῶν κακῶς κειμένων, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων βελτίωσις, ἰδίᾳ δ' ἡ ἐκ τῶν τουρκικῶν παραδόσεων εἰς τὴν σημερινὴν ὁδὸν τῆς προόδου μετάβασις.

Ὡς ἐλπίζομεν ἐν τούτοις, ὅτι μετὰ τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων τοῦ δήμου, καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν βαρέων δημοτικῶν καὶ λιμενικῶν φόρων, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Βώλου θέλει ἐργασθῇ δεόντως ὅπως καταστήσῃ τὸν δῆμον ἐν ἀντιπροσωπεύει ἀντάξιον τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ κάλλους, καὶ ὑπόδειγμα προόδου, ταῖς λοιπαῖς τῆς ὅλης ἐπαρχίας δημοτικαῖς ἀρχαῖς.

Αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαί, καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς ἀγορᾶς, ἐν ὑποτρεμούσῃ καταστάσει, ὡς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἐνὸς ἐμπορικοῦ καὶ ἐτέρου τραπεζιτικοῦ καταστήματος ἰδιωτικοῦ, πρὸς ἃ ἠνείχοντο δι' ἱκανὰ ποσὰ καὶ ἐγχώρια καταστήματα δι' αὐτὴν οὐ σμικρὸν συντελεῖ καὶ τὸ ὑπὸ τῆς τραπεζῆς Ἡπειροσεσσαλίας ληφθὲν μέτρον τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων καὶ τῶν ἀνοικτῶν καὶ τρεχουμένων λογαριασμῶν.

Πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευστομένου μηνός, ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα σιδηροδρόμου, θὰ δυνήθῃ νὰ τελήσῃ τὰ τόσον προῶς προκηρυχθέντα ἐγκαινία, μάλιστα μετὰ τὰς χθεσινὰς βροχὰς καὶ τὰς πλημμύρας.

Ἐν τούτοις καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων τούτων, καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων σχετικῶς πρὸς τὸν τόπον, ἐπιφυλάσσομαι νὰ γράψω ἐκ καιρῷ εἰς τὸ ἀκούοντως κυκλοφοροῦν ἐνταῦθα ἀγαπητὸν «Μὴ Χάνεσαι».

Ἀραβῆς.

φράγκων. Πρὸ πολλῶν ἡδὴ ὥρῶν ὁ Μουλινὲ, βεβαιωθεὶς περὶ τῆς τύχης τοῦ μνηστῆρος τῆς δεσποινίδος Μπωλιέ, ἐκοιμᾶτο ἡσύχως εἰς τὸ ὥραϊον μέγαρόν του, τὸ εὐρισκόμενον ἐπὶ τοῦ βουλευδάρτου Μαλέρβι.

Ὁ Γάστων μὲ κεφαλὴν κενὴν, ἐκνευρισμένος καὶ καίων, τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Μπωλιέ, ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου του, παρετῆρει τοὺς σαρωτὰς οἵτινες ἤρχιζον τὴν πρωϊνὴν των ἐργασίαν. Ἡ πρωϊνὴ δροσιὰ τὸν ἀνεζωογονήσε. Ὁ καθαρὸς οὐρανὸς ἦτο ἐλαφρῶς ροδοφάγος. Ὁ νέος εἶπε καθ' ἑαυτὸν : Ἐκαμὰ μίᾳ ἀνοησίᾳ ἀπόψε, ἀλλὰ τὴν νύκτα θὰ φύγω. Ὡς τὸ διάβολο ὁ βακκαράς. Ἐνεδύθη, κατέβη, ἐπῆρε μίᾳ ἄμαξα καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ δάσος τῆς Βουλῶνης. Τὸ ἑσπέρας δὲν ἀνεχώρησε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Ἐνῷ δὲ ἐγίνοντο ὅλα ταῦτα, ἡ Κλαίρη ἀκλόνητος ἐν τῇ ἐμπιστοσύνῃ της καὶ ἀδιάσειστος ἐν τῷ ἔρωτί της, ἐπερίμενε τὴν ἐπάνοδον τοῦ μνηστῆρός της.

W

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μπασελίνος εἶχε φέρεῖ εἰς τὸ φρούριον τοῦ Μπωλιέ δύο εἰδήσεις, ἐξ ἴσου λυπηράς, τὴν τῆς ἀπωλείας τῆς δίκης καὶ τὴν τῆς διαμονῆς τοῦ Γά-

στωνος ἐν Παρίσις, ἡ μαρκησία ζαλισμένη ἀκόμη ἀπὸ τόσῳ φοβερὸν κτύπημα, ἐκάθητο ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου της ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, ἥτις ἔβλεπε πρὸς τὸ ἀνδῆρον. Ἦτο παραδεδομένη εἰς τὰς σκέψεις της καὶ αἱ θλιβεραὶ ἐντυπώσεις της ἐξωγραφίζοντο ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Ὁ μαρκησίος εἰσερχόμενος ἀποτόμως διετάραιε τὴν σειρὰν τῶν λυπηρῶν σκέψεων τῆς μητρὸς του, ἥτις ἀνεσκήρτησεν εἰς τὴν θέαν τοῦ υἱοῦ της καὶ τὸν παρετῆρει μὲ ἀνησυχίαν, ὡς νὰ ἐφοβεῖτο μήπως συνέβη καὶ τίποτε ἄλλο δυσάρεστον. Ἀλλὰ βλέπουσα ὅτι ἦτο ἡσυχος καὶ ἐμειδία, ἐστέναξε.

— Τί εἶναι ; εἶπεν.

— Ἐρχονται οἱ ἐξάδελφοί μας, μητέρα, ἀπεκρίθη ὁ νέος. Ἡ ἄμαξά τους ἐμῆλκεν εἰς τὸν κῆπον καὶ περνάει τὴν μεγάλην δεινδροστοίχιν.

Καὶ πραγματικῶς ἤκούετο ἐν τῷ ἡσυχῷ ἀέρι τῆς ἑσπέρας ὁ θόρυβος τῶν τροχῶν, οἱ ὅποιοι ἔτριζον ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ἡ χουχουλιάρα μαρκησία ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν μὲ μίᾳ μικρᾷ ἐσάρπα, ἐκουκουλώθη μὲ τὸ σάλι της, καὶ διερχομένη τὸν εὐρὺν πρόδρομον, στρωμένον μὲ πλάκας καὶ στολιζόμενον μὲ τὰ ὑψηλὰ ἐκ γλυπτοῦ ἀνακαρδίου φατνώματα, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κλίμακα. Ἡ ἄμαξα διαγράφουσα καμπύλην εἶχε σταματήσει. Γελαστὴ κεφαλὴ, φέρουσα καπέλλο γαρνιρισμένο μὲ λοφοφόρον, ἐφάνη ἀποτόμως εἰς τὴν θυρίδα. Χεῖρ, φοροῦσα χειρῶν τῆς Σουηδίας, ἐκινεῖτο τάχως, ἐνῷ δρο-